

Sygn. akt III U 484/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy	w O.	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Rogalska-Ciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2013 r. w O.

sprawy z odwołania G. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania G. P.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 8 lutego 2010r. **znak** PU- (...)

z dnia 15 marca 2010 r. **znak** PU- (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

/-/Na oryginale właściwy podpis

Na skutek apelacji G. P. Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i (...) wyrokiem z dnia 10.12.2013r., sygn. akt III AUa 668/13

oddala apelację.

/-/Na oryginale właściwe podpisy

UZASADNIENIE

W niniejszym postępowaniu G. P. wniósł odwołanie od dwóch decyzji:

- z dnia 08.02.2010r., którą Prezes KRUS odmówił wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r. o uchyleniu decyzji z dnia 18.10.1999r. o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników przez G. P. (k.142 a.r.);

- z dnia 15.03.2010r. o utrzymaniu w mocy decyzji z dnia 08.02.2010r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r. (k.156 a.r.).

Sąd uznał, że pismo z dnia 24.01.2012r. wszczynające przedmiotowe postępowanie zawiera odwołanie od obu opisanych powyżej decyzji i zostało wniesione w terminie.

Zaskarżonym decyzjom odwołujący zarzucił naruszenie:

1. art. 157 § 1 kpa w zw. z art. 19 i 20 kpa oraz art. 2 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w zw. z art. 5 § 2 pkt 3 i 4 kpa w zw. z art. 180 § 1 kpa i 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez jej wydanie przez niewłaściwy organ, w sytuacji gdy stosownie do treści w/w przepisów organem właściwym dla stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS jest Minister właściwy do spraw rozwoju wsi,

2. art. 157 § 3 w zw. z art. 477¹⁴ § 2 kpc w zw. z art. 154 § 1 kpa i art. 156 § 1 pkt 2 kpa w zw. z art. 180 § 1 kpa i 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez przyjęcie, że fakt uprzedniej kontroli sądowej Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych decyzji Prezesa KRUS uniemożliwia stwierdzenie jej nieważności w sytuacji, gdy w w/w przepisach brak jest takiego ograniczenia,

3. art. 156 § 1 pkt 2 w zw. z art. 180 § 1 kpa i 123 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez przyjęcie, iż brak jest podstaw do stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 5.12.2005r. uchylającej decyzję tego organu z dnia 18.10.1999r.

Reasumując odwołujący na podstawie art. 477¹⁴ § 2 w zw. z art. 156 § 1 pkt 1 i 2 kpa wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji i unieważnienie decyzji Prezesa KRUS z dnia 5.12.2005r. o uchyleniu z urzędu decyzji z dnia 18.10.1999r.

W uzasadnieniu wskazał, że zaskarżone decyzje wydane zostały z naruszeniem przepisów o właściwości organów powołanych do stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS. Zdaniem skarżącego, stosownie do literalnego brzmienia art. 2 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznych rolników Prezes KRUS jest centralnym organem administracji rządowej w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 3 kpa, a nie kierownikiem centralnego urzędu administracji rządowej w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 4 kpa, dlatego w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS winien orzekać zgodnie z treścią w/w przepisów oraz art. 157 § 1 kpa Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi jako organ wyższego stopnia.

Odwołujący podniósł również, że nie zgadza się z poglądem Prezesa KRUS, iż kontrola decyzji Prezesa KRUS z dnia 5.12.2005r., dokonana przez Sądy Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyłącza możliwość prowadzenia postępowania w przedmiocie stwierdzenia jej nieważności. Podniósł, iż normy dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji wydanych w oparciu o przepisy kpa mają na celu przede wszystkim eliminację z obrotu prawnego decyzji rażąco sprzecznych z prawem niezależnie od terminu lub warunków, które ustąpiły po jej wydaniu. Wskazać na to może redakcja przedmiotowych norm, w których ustawodawca konsekwentnie posługuje się zwrotem „w każdym czasie”. Nadto Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 23 marca 2011r. stwierdził, iż z tego, że rozpoznanie i rozstrzygnięcie o zasadności lub niezasadności decyzji Zakładu w przedmiocie unieważnienia decyzji ostatecznej następuje według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego nie wynikają ograniczenia w sferze wyjaśnienia przedmiotu sprawy wymagającego ustalenia czy nie zachodzą określone w Kodeksie postępowania administracyjnego przyczyny stwierdzenia nieważności decyzji np. czy decyzja Zakładu wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa (art. 156 § 1 pkt 2 kpa).

Nadto w piśmie z dnia 21.03.2013r. odwołujący podniósł, że organ rentowy nie wydał decyzji w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r., a zatem nie rozpoznał wniosku odwołującego o wydanie decyzji w tym przedmiocie (k.92).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes KRUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 05.12.2009r. Prezes KRUS uchylił swoją wcześniejszą decyzję z 18.10.1999r. o podleganiu G. P. ubezpieczeniu społecznemu rolników. Po rozpoznaniu odwołania od powyższej decyzji Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 16.05.2006r. w sprawie III U 1405/05 oddalił to odwołanie. Także apelacja odwołującego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 16.05.2006r. została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 31.10.2006r. w sprawie o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego, a w uzasadnieniu wyroku Sąd podniósł, że decyzja z dnia 05.12.2005r. była przedmiotem analizy Sądu w trakcie postępowania.

Prezes KRUS wskazał również, że od wyroku Sądu Apelacyjnego G. P. wniósł skargę kasacyjną, lecz postanowieniem z dnia 14.11.2007r. Sąd Najwyższy odrzucił tę skargę, podnosząc w uzasadnieniu, że okoliczności sprawy pozwalały na wydanie decyzji z dnia 05.12.2005r., uchylającej z urzędu decyzję z dnia 18.10.1999r., o podleganiu przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu rolników. Organ rentowy wskazał nadto, że w dniu 14.12.2009r. G. P. wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 5.12.2005r. Po jego rozpoznaniu, w dniu 08.02.2010r. Prezes KRUS wydał decyzję o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z 5.12.2005r., uznając, że ponieważ decyzja objęta wnioskiem o stwierdzenie nieważności była przedmiotem oceny Sądu na skutek wniesionego przez wnioskodawcę odwołania, brak jest możliwości wszczęcia postępowania nadzwyczajnego na podstawie art. 157 kpa. Zdaniem Prezesa KRUS art. 83a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pozwala na weryfikację w postępowaniu administracyjnym ostatecznych decyzji Zakładu wyłącznie z urzędu i tylko w sytuacji, gdy nie zostało wniesione odwołanie od takiej decyzji do właściwego sądu.

Organ rentowy podniósł też, że pełnomocnik odwołującego złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy - wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 05.12.2005r., a po jego rozpatrzeniu, w dniu 15.03.2010r. wydano decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji z dnia 08.02.2010r., odmawiającej wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r. o uchyleniu z urzędu decyzji z dnia 18.10.1999r. o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Pełnomocnik odwołującego w dniu 21.04.2010r. złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. skargę na decyzję Prezesa Kasy z dnia 15.03.2010r. o utrzymaniu w mocy decyzji z dnia 8.02.2010r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji. Po jej rozpoznaniu przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. wyrokiem z dnia 5.10.2010r. oddalił skargę. G. P. wniósł od powyższego wyroku skargę kasacyjną, a po jej rozpoznaniu Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 17.01.2012r. uchylił zaskarżony wyrok i odrzucił skargę.

Mając powyższe na uwadze organ rentowy stwierdził, że G. P. wyczerpał wszelkie środki odwoławcze, dlatego jego odwołanie nie jest zasadne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 18.10.1999r. Prezes KRUS wydał decyzję, którą objął G. P. ubezpieczeniem społecznym rolników od dnia 01.10.1999r. W dniu 19.10.2004r. odwołujący złożył w KRUS zaświadczenie o zmianie we wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, z którego wynikało, że prowadził działalność od dnia 15.05.1998r. Po otrzymaniu tego zaświadczenia organ rentowy w dniu 29.10.2004r. wydał decyzję o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników odwołującego od dnia 01.10.1999r. uznając, że nie podlegał on ubezpieczeniu społecznemu rolników przez okres co najmniej jednego roku przed rozpoczęciem działalności gospodarczej. G. P. wniósł odwołanie od decyzji z 29.10.2004r., a po jego rozpoznaniu Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 14.02.2005r., w sprawie III U 1885/04, oddalił odwołanie. Na skutek apelacji odwołującego, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia

03.08.2005r. uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję KRUS z dnia 29.10.2004r. i sprawę przekazał Prezesowi KRUS do ponownego rozpoznania.

Wykonując w/w wyrok Sądu Apelacyjnego, Prezes KRUS w dniu 28.10.2005r. wydał dwie decyzje: jedną, o ustaniu ubezpieczenia społecznego rolników od 01.10.1999r. i drugą, o uchyleniu z urzędu decyzji z dnia 18.10.1999r. Kolejną decyzją z dnia 05.12.2005r. Prezes KRUS uchylił z urzędu decyzję z dnia 28.10.2005r., dotyczącą uchylenia decyzji z dnia 18.10.1999r. o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników, ze względu na błąd we wskazaniu podstawy prawnej. Drugą decyzją, również wydaną w dniu 05.12.2005r., Prezes KRUS uchylił swą decyzję z dnia 18.10.1999r., wskazując jako podstawę prawną art. 151 § 1 pkt 2 kpa, w miejsce art. 154 § 1 pkt 2 kpa. G. P. wniósł odwołania od wszystkich w/w decyzji a jego odwołania były rozpoznawane przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce w sprawie IIIU 1405/05. Wyrokiem z dnia 16.05.2006r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce umorzył postępowanie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 28.10.2005r. w przedmiocie uchylenia decyzji z dnia 18.10.1999r., a w pozostałym zakresie odwołanie oddalił. Także apelacja odwołującego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 16.05.2006r. została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 31.10.2006r. w sprawie o ustalenie istnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego, a w uzasadnieniu wyroku Sąd podniósł, że decyzja z dnia 05.12.2005r. była przedmiotem analizy Sądu w trakcie postępowania. Od wyroku Sądu Apelacyjnego G. P. wniósł skargę kasacyjną, lecz postanowieniem z dnia 14.11.2007r. Sąd Najwyższy odrzucił tę skargę, podnosząc w uzasadnieniu, że okoliczności sprawy pozwalały na wydanie decyzji z dnia 05.12.2005r., uchylającej z urzędu decyzję z dnia 18.10.1999r. o podleganiu przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu rolników.

W dniu 14.12.2009r. G. P. wniósł o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 05.12.2005r., a wniosek ten skierował do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Minister, na podstawie art. 65§1 kpa, wniosek ten przekazał do rozpatrzenia Prezesowi KRUS, jako właściwemu organowi.

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, w dniu 08.02.2010r. Prezes KRUS wydał decyzję o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z 05.12.2005r. uznając, że skoro decyzja objęta wnioskiem o stwierdzenie nieważności była przedmiotem oceny Sądu na skutek wniesionego przez wnioskodawcę odwołania, brak jest możliwości wszczęcia postępowania nadzwyczajnego na podstawie art. 157 kpa. Prezes KRUS wskazał, że art. 83a ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych pozwala na weryfikację w postępowaniu administracyjnym ostatecznych decyzji Zakładu wyłącznie z urzędu i tylko w sytuacji, gdy nie zostało wniesione odwołanie od takiej decyzji do właściwego Sądu.

W dniu 01.03.2010r. pełnomocnik odwołującego złożył do Prezesa KRUS wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy - wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 05.12.2005r. Po jego rozpatrzeniu, w dniu 15.03.2010r., wydano decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji z dnia 08.02.2010r., odmawiającej wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r. o uchyleniu z urzędu decyzji z dnia 18.10.1999r. o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników.

W dniu 21.04.2010r. pełnomocnik odwołującego złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. skargę na decyzję Prezesa KRUS z dnia 15.03.2010r. o utrzymaniu w mocy decyzji z dnia 08.02.2010r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji. Po jej rozpoznaniu Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. wyrokiem z dnia 05.10.2010r., w sprawie (...) SA/WA (...), oddalił powyższą skargę. G. P. od wyroku WSA wniósł skargę kasacyjną, a po jej rozpoznaniu Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 17.01.2012r. uchylił zaskarżony wyrok i odrzucił skargę, podzielając stanowisko Sądu Najwyższego, zawarte w uchwale 7 sędziów z dnia 23.03.2011r., stwierdzające, iż od decyzji organu rentowego wydanej na podstawie art. 83a ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w przedmiocie nieważności decyzji przysługuje odwołanie do właściwego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych.

Wobec powyższego pismem datowanym na 20.01.2012r. G. P. wniósł do Prezesa KRUS o przekazanie właściwemu Sądowi Okręgowemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych skargi skierowanej wcześniej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzję Prezesa KRUS z dnia 15.03.2010r. o utrzymaniu w mocy decyzji tego organu z dnia 08.02.2010r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 05.12.2005r.

Następnie pismem datowanym na 24.01.2012r. G. P. wniósł do Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce odwołanie od decyzji Prezesa KRUS z dnia 15.03.2010r. o utrzymaniu w mocy decyzji tego organu z dnia 8.02.2010r. o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Prezesa KRUS z dnia 05.12.2005r.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że Sąd ubezpieczeń społecznych właściwy jest do rozpoznania odwołania od zaskarżonych decyzji. Wynika to bowiem z uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011r. (I UZP 3/10) stwierdzającej, że od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (organu rentowego), wydanej na podstawie art. 83a ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w przedmiocie nieważności decyzji przysługuje odwołanie do właściwego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych. Uchwała ta ma moc zasady prawnej. Natomiast Sąd Apelacyjny w Białymstoku w postanowieniu z dnia 20.12.2012r. wydanym w niniejszej sprawie przesądził, iż odwołania wniesione przez G. P. należy rozpoznać merytorycznie.

G. P., domagając się wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r. oraz uchylenia tej decyzji, powoływał się na to, że decyzja ta została wydana z rażącym naruszeniem prawa (art.156§1 pkt 2 kpa). Podniósł bowiem, że podstawą wydania decyzji z dnia 05.12.2005r. było to, że organ rentowy uznał, że wyszły na jaw istotne dla sprawy okoliczności faktyczne istniejące w dniu wydania decyzji z dnia 18.10.1999r. i wznowił postępowanie na mocy art.145§1 pkt 5 kpa. Tymczasem zgodnie art.146§1 kpa - uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art.145 § 1 pkt 5 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. Wobec powyższego w zdaniem odwołującego myśl art.156§1 pkt 2 kpa - organ administracji publicznej winien stwierdzić nieważność decyzji z dnia 05.12.2005r., gdyż wydana została ona z rażącym naruszeniem prawa. Według odwołującego „rażące naruszenie prawa” polegało na wydaniu tej decyzji po upływie 5 lat od wydania decyzji z dnia 18.10.1999r.

Podnieść w tym miejscu należy, że postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji, zainicjowane żądaniem strony, składa się z dwóch etapów. Pierwszy etap dotyczy kwestii wszczęcia tego postępowania, drugi zaś – dotyczy postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji. W pierwszej fazie badane są jedynie kwestie formalne. Faza ta kończy się wydaniem decyzji o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji (w sytuacji gdy spełnione są warunki formalnoprawne), bądź decyzją o odmowie wszczęcia postępowania, gdy warunki te nie są spełnione.

Zgodnie z ugruntowanym w tym zakresie orzecnictwem - odmowa wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji następuje m.in. wówczas, gdy żądanie stwierdzenia nieważności dotyczy decyzji, która była wcześniej kontrolowana przez sąd powszechny. Sąd podziela w tym zakresie stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., wyrażone w wyroku z dnia 07.11.2007r., wydanym w sprawie (...) SA/Wa (...), gdzie WSA stwierdził, że odpowiednie stosowanie na mocy art.52 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998r. Nr 7, poz. 25 ze zm.) przepisów art. 83a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) oznacza m.in., iż stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego może nastąpić tylko w przypadku, gdy od decyzji takiej nie zostało wniesione odwołanie do właściwego sądu. Odnosząc się natomiast do pojęcia „właściwego sądu” należy sięgnąć do art. 36 ust. 3 w zw. z art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Przepisy te przewidują tryb odwoławczy od decyzji wydanej przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w zakresie podlegania lub ustania ubezpieczenia społecznego. Decyzja taka podlega zaskarżeniu do Sądu w terminach i na zasadach określonych

w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Tak więc jedynie w przypadku, gdy decyzja o ustaniu ubezpieczenia społecznego nie została zaskarżona na mocy powołanego przepisu odwołaniem do właściwego sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, istnieje możliwość jej wzruszenia w trybie stwierdzenia nieważności w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Analogiczne wnioski płyną z uchwały NSA w W. z dnia 07.12.2009r. wydanej w składzie 7 sędziów (I (...) 6/09) oraz z wyroku NSA w W. z dnia 10.10.2012r. (II OSK (...)), z których wynika, że żądanie strony stwierdzenia nieważności decyzji, na którą skargę oddalono prawomocnym wyrokiem sądu administracyjnego, powinno zostać załatwione przez wydanie decyzji o odmowie wszczęcia postępowania wówczas, gdy w rezultacie wstępnego badania zawartości żądania organ administracji publicznej ustali wystąpienie – z uwagi na wydany uprzednio wyrok sądu – przeszkody przedmiotowej, czyniącej jego rozpoznanie niedopuszczalnym.

Przekładając powołane powyżej orzecznictwo na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że decyzja z dnia 05.12.2005r. została poddana kontroli sądu. Sąd Okręgowy w Ostrołęce w sprawie IIIU 1405/05 wyrokiem z dnia 16.05.2006r. oddalił bowiem odwołanie G. P. od decyzji z dnia 05.12.2005r. Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 31.10.2006r. oddalił apelację G. P.. Od wyroku Sądu Apelacyjnego G. P. wniósł skargę kasacyjną, lecz postanowieniem z dnia 14.11.2007r. Sąd Najwyższy odrzucił tę skargę, podnosząc w uzasadnieniu, że okoliczności sprawy pozwalały na wydanie decyzji z dnia 05.12.2005r., uchylającej z urzędu decyzję z dnia 18.10.1999r. o podleganiu przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Wobec powyższego organ rentowy prawidłowo odmówił wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r. (decyzja z dnia 08.02.2010r.) oraz prawidłowo utrzymał w mocy decyzję z dnia 08.02.2010r. (decyzja z dnia 15.03.2010r.). Prawidłowo zatem organ rentowy nie przystąpił do drugiego etapu tj. nie rozważał, czy zachodzą podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 05.12.2005r.

Z związku z tym jedynie na marginesie zasygnalizować należy, że art.156§1 pkt 2 kpa wskazuje, że organ administracji publicznej stwierdza nieważność jedynie tej decyzji, która wydana została z rażącym naruszeniem prawa. A zatem nie każde naruszenie prawa przy wydawaniu decyzji stanowi automatyczną podstawę do stwierdzenia jej nieważności, ale jedynie takie naruszenie, które można określić mianem „rażącego”. Choć w tej sprawie prawidłowo nie doszło do badania przez organ rentowy podstaw do stwierdzenia nieważności decyzji, to należy podkreślić, że w sprawie tej – decyzja z dnia 05.12.2005r. przeszła przez dogłębną kontrolę sądową, a zatem budowanie tezy, że przy jej wydawaniu doszło do rażącego naruszenia prawa, które winno skutkować uchYLENIEM tej decyzji – już choćby z tego względu nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd na mocy art.477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie G. P..